

Can Flavià de les Illes

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Can Flavià de les Illes s/n . Crta. BV-1201, pk.4,3 (08755 Castellbisbal)
Emplaçament A tocar de la Crta.BV-1201, km,4,3 , al marge dret de la carretera.

Coordenades:

Latitud: 41.49265
Longitud: 1.92752
UTM Est (X): 410476.946
UTM Nord (Y): 4594002.823

Classificació

Número de fitxa 08054 - 115
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Elements arquitectònics desvirtuats.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 3723-I
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 000600100DF19C
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular cobert a quatre aigües amb una lluernia central que sobresurt de l'edifici. Compta amb planta baixa, primer i segon pis. Els murs són de mamposteria irregular i maó, i han estat arrebossats amb ciment sense pintar marcant, això sí, a la part inferior un sòcol de color gris més fosc. La façana principal es troba encarada a migdia, i s'obre amb un portal coronat per un arc rebaixat sense cap element ornamental específic. Un teuladet d'uralita protegeix actualment el portal. A banda i banda del portal s'obren dues finestres rectangulars coronades també amb un arc rebaixat, del mateix estil que la porta. A nivell del primer pis, tres obertures es corresponen amb les de la planta baixa, sent una finestra balconera sobre el portal central i dues finestres rectangulars més petites a nivell de primer pis. L'acabament superior de les tres obertures es també amb un arc rebaixat. A nivell de segon pis, es continua guardant la simetria de les obertures, que es corresponen a una triple finestra central i dues laterals més petites, totes elles acabades amb arcs rebaixats. A diferència de la façana principal, les façanes posterior i lateral no han guardat la mateixa simetria compositiva, i les obertures són allindades. Destaca especialment la façana de ponent de la casa, a la qual s'ha afegit un cos rectangular, que s'estén al llarg de tota l'esmentada façana. Aquest cos es troba format per una galeria a nivell de planta baixa, feta a base arcades rebaixades recolzades sobre pilars, que creen un corredor cobert amb teulada plana. Aquesta teulada, suportada per un embigat de fusta es converteix en un terrat a nivell del primer pis de la casa. Tot el perímetre del terrat es protegeix amb una barana d'obra formada per pilars, entre els quals s'ha format una imbricació de maons. La lluernia central que corona la casa és un cos quadrangular cobert a quatre aigües, amb obertures a cadascuna de les cares, actualment tapiades. A la cantonada sud-est de la casa s'adossa un cos rectangular de planta baixa i coberta a dues aigües destinat a garatge.

Observacions:

El mas es troba inclòs al llistat de masies del POUM amb el núm. B.1.09

Història

Els orígens de Can Flavià de les Illes són hores d'ara desconeguts. La documentació més antiga localitzada fins al moment fa referència a un mas esmentat al cens parroquial del 1600 anomenat Illes, on apareixen censats Honofre Marquet, la seva esposa Miquela, Joan Cases i Antoni Pastaller. Cal tenir present, però que al cens anterior del 1573 el mas Illes no apareix, però sí que ho fa una casa anomenada Pesteller de les Illes on apareix censada Hieronima Pestillera i Bernat Roure. Aquesta coincidència fa pensar, potser, en un mas aparegut en aquest interval de temps com a escissió del mas Can Pasteller, lliurat com a dot matrimonial. RUIZ (1998:162). A partir del 1736 hi residia a la casa la comunitat de sacerdots de Martorell. Aquest fet li aportà el sobrenom de la casa dels capellans. Amb tot, la casa devia estar arrendada, ja que al cens elaborat pel senyor de Castellbisbal Fadric Vicenç Álvarez de Toledo i Osorio, hi consta com a propietari Vicenç Pastallé de les Illes. El 1756 s'hi va construir la capella de Sant Salvador, ja que la casa es trobava a dues hores a peu de Castellbisbal. MATEU (1999: 32). Dos anys més tard, la visita pastoral a Castellbisbal consignà, entre les capelles, la de Sant Salvador de Can Favià de les Illes. Una altra visita del 1778 hi torna a fer referència. La desaparició del culte a la capella possiblement estigui lligada als esdeveniments històrics de la desamortització ordenada per Mendizabal. Consta que l'esmentada finca fou confiscat per la llei d'Espartero de 2 de setembre de 1841, i retornada a la comunitat el 1843, per ser novament confiscada el 29 de desembre de 1869. Actualment l'entrada a la capella es troba tapiada. RUIZ I ELIAS (1998: 141)

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

